

Пасторальний ЛИСТ

дорогі брати і сестри,

З цим привітанням часто відкривають наші зустрічі. Це означає, що приймаючи ці слова, котри зазвичай використовуються в сімейних стосунках де християни визначають відносини. Це спосіб сказати, як вони повинні представляти для однієї чи іншої вказує на те, реальна? І якщо б вона була реальною послідовності, яка передбачає визначення такого роду в нашому житті?

Я прошу вибачення, якщо я почну це лист з низкою запитань, мені здається, спосіб швидко потрапити в темі я хочу поділитися з вами: «братерства в християнській громаді».

ЧОМУ ЦЯ ТЕМА?

Епархіальний Синод вказав на прихід в якості "братерської громади" (72), «співтовариство братерської любові» (272): Це опис являє особа парафіяльної громади і в той же час обіцянки повинні бути продовжені.

Ця необхідність, причиною вибору теми цього року: наших парафій і наших епархіальних церкви ростуть в братстві і стали більш обізнані, що ця функція має вирішальне значення, щоб бути правдою учнів Воскреслого Господа і співробітників його місії. Це шлях для того, щоб продовжити життя нашого суспільства, втілити більш вірність нашим в Євангелії, щоб нагодувати місіонерське завзяття, для заохочення співпраці на всіх рівнях. Зокрема, з цієї точки зору, які ставлять відображення і здійснення пастирського блок ініційованих епархіального синоду.

Вибір даної теми сильно переплітається з запуском Рік Віри святий отець з нагоди п'ятдесятої річниці Другого Ватиканського Собору і двадцяту річницю публікації Катехизму Католицької Церкви. У листі скликання пише:

Яке це має значення для християн, які називають себе братами і сестрами?

"Він розпочнеться 11 жовтня 2012 року, в п'ятдесяту річницю Другого Ватиканського Собору, і завершиться в торжество Господа нашого Ісуса Христа Царя, 24 листопада 2013 року. Дата 11 жовтня 2012 року, повторюються навіть двадцять років після публікації Катехизму Католицької Церкви, текст оприлюднений мій попередник, блаженного Папи Івана Павла II [3], для того, щоб пояснити віруючим силу і Краса віри".

По відношенню до нашої пастирської тему, пише Папа у своєму листі: «По вірі учнів формується перша громада зібралася навколо вчення апостолів, у молитві, в Євхаристії, ділячись своїм майном для задоволення потреб братів (пор. Ді 2:42-47)".

Навіть єпархії нашої волі общинно року Віра 11 жовтня, з особливим свято в парафіяльній церкві Sotto Il Monte, літургійні пам'ятник блаженного Папи Івана XXIII, дуже дорогі для нас. Пам'ять і шанування Іоанна, разом з оновленим усвідомленням його вчення, його свідок і пророчі мужність, з яким почав Другого Ватиканського Собору, що характеризують нашу спосіб святкування Року віри, щоб досягти значні святкування п'ятдесятої річниці його смерті 3 червня 1963 року. У цьому сенсі єпархії, Фонду Папи Івана XXIII, прихід Sotto Il Monte в поєднанні з спільнотою PIME, запропонувати ряд ініціатив особливе значення. З них, як зараз, я хотів би підкреслити єпархіального паломництва до Риму і паломництво приходу в Sotto Il Monte.

Що маємо спільного щоб бути християнською громадою?

"Життя в
практиці своєї
віри:" Що це
значить?

Крім того, я пропоную всім молодим людям паломництво пішки з Ассізі в Рим уздовж Via Francigena, який пройде в серпні місяці. У ході зустрічі з єпархією Бергамо, у зв'язку з п'ятдесятої річниці Папи Римського Іоанна, Папа Бенедикт XVI, як він звернувся до прочан Бергамо: "Єпархія Бергамо перебуває у відпустці і не міг пропустити зустріч зі своїм духовним сином знаменитий "Брат став батьком по волі Господа нашого", як він сам сказав. Крім того, сповідання апостола Петра поховали його поважний останки. З цього місця дорога все хрещені, він повторює вам: "Я Йосип, ваш брат" ... А "в приході, що ми вчимося насправді живуть своєї віри ... З великим віри Папа Ронкаллі покладена на сім'ю парафіяльній сім'ї, Завдання годування віруючих почуття спільності і братерства. Сформований Євхаристії, прихід може стати, - подумав він - здоровий бродіння заворушень в поширеному споживацтва та індивідуалізму нашого часу, пробудження солідарності у вірі і відкриття очей серця визнати Отця, який є безумовною любові, прагнуть поділитися зі своїми дітьми, своєї радості ".

ВДЯЧНИЙ ПОГЛЯД

Три роки минуло з початку мого служіння серед вас, я гаряче дякую Господу і всього співтовариства Бергамо. Я досі дивуюся тепла і ласки віри, з якою ви вітаєте мене. Було три інтенсивних років, в які я запропонував, щоб зрозуміти і задовольнити нашу єпархію і наше суспільство подорожі змусили мене обізнані про багатство досвіду, які не можуть бути зрозумілі в часі обмежується. Я, здається, піймав, хоча б частково, деякі з особливостей цієї спільноти: життєздатність приходу і ораторського мистецтва, прихильність до релігійних і культурних традицій, значну роль єпархії, силу різних формах волонтерської діяльності, особливий імпульс місіонер і бетону і рясні щедрість, наявність ідентифікаційних процесів сильно попередив, центральна роботи, багатства з точки зору природних, мальовничі, художні, культурні та економічні.

Все це, та багато іншого, що я не згадав, внесла свій внесок у створення активів, які б нерозумно упустити. У той же час, є реалії, які оточили його і не дозволяє згорнутися калачиком в обороні, ніж те, що вони

ЯК ЦЕ
МОЖЛИВО, ЩОБ
ЗБЕРЕГТИ
ТРАДИЦІЇ В
СУЧАСНОМУ
СВІТІ?

собою: фінансова криза, економічні та соціальні наслідки її виробництва і зайнятості дуже тривожним і ризик, далекі від теоретичного, зазору і соціальної фрагментації більш і більш помітним і в супроводі небезпечного впливу на людей та найбільш вразливих, питання, потреби і провокацій розмовний і невисловлені підростаючого покоління є значним присутністю структурних та іммігрантів, християнські та інші релігії, що передбачає схильність до діалогу та спільного здатні протистояти спокусам легкого та широко розповсюджене байдужість, відмову або дискримінації; екземплярів світової спільноти, розвитку економіки, науки і техніки, світ спілкування, медицини, наукових досліджень і передового досвіду екстраординарного в нашій країні, які сприяють спільні зусилля, широке секуляризації та втрати загальної горизонту цінностей і, перш за все, для нас, християн, вимоги Євангелія, яке призвело до безперервним процесам перетворення особистої і суспільної. Стан зміна не повинно нас лякати. Це один із критеріїв для інтерпретації нашого часу і бути вірними вимоги Євангелія і життя.

Як жити
змінюю бути
вірними
Євангелію та
життя?

СПОСІБ ОБМІНУ

У ці роки я намагався слухати і відродити те, що має важливе значення для християнської спільноти і широкого кінців, намагається проводити способом обміну і відчувають красу і складності. Мережі належить до світу слухати взаємні зустрічі значне щирого діалогу, відносини складні, захоплюючий досвід, і він запропонував шукати правду, передаючи схеми, тільки нашим досвідом та ідеями, з бажанням, щоб прийти до більш широкої істини і розділяють багато. Це не впливає на процеси зібрати більш широкого консенсусу і навіть подав у відставку по відношенню до своїх переконань, але має визнати велику правду і глибоке розуміння своїх власних, здатні переміщатися в прихильності і загальної відповідальності. У цьому сенсі, здавалося, заохочувати зустрічі і моменти прослуховування всіх організацій і приватних осіб відповідають цієї потреби: Я вдячний всьому світі церква, інституційні та соціальні фактори, які дозволили мені такого ставлення. З цієї точки зору поступити в осмислено, пастирські зустрічі зі священниками, парафіяльний пастирської організації і пастирське, з катехитів.

Краса і складність спільного дати частина нашого суспільного життя?

Наш "поради"
є джерелом
спілкування та
обміну?

Зокрема, я відчуваю бажання відновити дух осуду і єпархіальних рад, в надії, що вони можуть стати зразковим знак для всіх інших. Дорога ще довго, але я відчуваю, щире бажання слідувати йому, особливо з використанням критерію розрізнення співтовариства, яке є методом характерних для християнської громади.

Цей лист також можливість поміркувати про метод пастирської роботи нашої єпархії та особливо на режим представлені пастирської програми. Як ви можете сказати, що це не призупинити пропозицію пастирської програми, як відпустку, але скоріше це запитати себе, що ми можемо поліпшити єпархіального пропозицію загальний шлях, щоб зробити його більш ефективним, але головним чином тому, що вона стає ще більше знаком спілкування для дачі свідчень і послання надії для всіх жінок і чоловіків, наші сучасники і наші співвітчизники. Я буду радий зібрати протягом року пропозицій, які роблять мене хочуть прийти на цьому аспекті, полягає на особистому рівні, з точки зору обох органів.

ПАСТИРСЬКА ПЕРСПЕКТИВА

Рада священників в цьому році, ми обговорювали питання про пастирський блок, який я думаю, заслуговує того, щоб бути доведене до відома всієї єпархіальної громади: це мета цього листа, яке не має справу з організацією цих одиниць, але хотіли б запропонувати причин, які надихають і характеристики цього знаку.

Світ змінився, і ми не можемо думати, що це тільки до гіршого. Воскреслий Христос і Євангеліє жили багато людей в змозі дати надію і порятунок для всього світу, що також вказує на ознаки Його присутності. Я думаю, що все більше і більше до засудження тих, хто живе в суспільстві, самовідданість і спільноти приховані величезне число людей, поширюючи любов до Слова Божого, тяготи і радості багатьох сім'ях кожен день, відображають віру, Свідोцтво безліч священників, присвячених осіб та мирян.

Ми беремо з собою ознаки надії і порятунку?

Я також думаю, що деякі суттєві питання, які кидає нам виклик: живучість віри тих, хто хрещений з втіленням Євангелія в сучасну культуру, і значення християнської по відношенню до сучасного життя, її розмір особисті і соціальні. Християнського братства не солодко і приємно рости між людьми, які думають так само і попереджають один одного про афективних і Виборче спорідненість: це шлях, в якому ми покликані жити і свідчити Євангеліє, не один, а разом.

ДО ВИТОКІВ ХРИСТІЯНСЬКОГО БРАТЕРСТВА

Християнське спілкування кваліфікується як братство у вірі, але ще більше, як братство у Христі Господі. У самому справі, брат і сестра слово, а як вказівка на родинні зв'язки, висловлює релігійні і соціальні. Між хреститися однак, свідчить не тільки здоровий глузд, але належать братнього Христі один з одним і, таким чином, узи братерства між ними. З іншого боку, просто братство Христа з учнями та його учнів між собою, виховувати братство з кожною людиною не тільки як належать до людського роду, але ще більше, як дістатися на любові Божої у Христі Ісусі, в цьому сенсі християнського братства не виникає в ексклюзивних умовах, а на службі, що з усіх чоловіків. Християнські братства, отже, не належить до світу почуттів, а не тільки в необхідних масштабах фундаментальних цінностей, це дар і плід Пасхи Христової.

Tersa, таких, як пасхальний ранок, є поява воскреслого Христа Марії Магдалині.

Хто нас
розлучить від
любови
Христової?

Обійняти її, Ісус відповідає вказує на задачу, яка показує зв'язок: «Не торкайся до Мене, бо Я ще не зійшов до Отця: а йди до братів і скажи їм: "Я йду до Свого Отця й Отця вашого, і до Бога мій і Бог ваш ". Для християн братства благодать, яка виходить від Бога Ісуса в його пристрасті, спаси нас у відносини, які у нас є з іншими, відкриваючи двері нового братства, яке буде відмінною рисою нових християнських громад. Він, як каже апостол, це "первісток багатьма братами».

Братстві до якого сам Ісус вчить нас в Євангелії. "Тільки наступних Христа призводить до нових братств» (Бенедикт XVI)

Дивлячись на його матір і її родичі, Ісус відповідає, вказавши нові посилання: "Він прийшов до Нього мати Його та брати Його, і не могли підійти через натовпи. Сказав: «Твоя мати й брати Твої он стоять осторонь, і бажають побачити тебе". Але він відповів їм: "Моя мати і Мої брати такі: ті, хто слухає слово Боже і його береже". (Лк 8,19-21) Ці облігації навесні від спільноти Слово Господа і загальний її здійснення.

У притчі про рішення Ісуса збільшує розмір братство всіх маленьких і бідних, в якому визначається, називаючи їх братами: «І Цар скаже їм у відповідь:" Істинно кажу вам: так як ви зробили для одного з цих братів Моїх менших, то зробили Мені "(Мф 25:40)

Хто моя мати?
Хто браття
Мої?

Потужний антитеза Нагірній проповіді, Ісус веде своїх слухачів з дивовижним нові перспективи: "Ви чули, що сказано: Люби ближнього твого і ненавидь ворога твого. А Я вам кажу: Любіть ворогів ваших і моліться за тих, вас і гонять вас, що ви будете синами Отця вашого Небесного, і Він наказує сходити сонцю Своему над злими й над добрими, і дощ посилає на праведних і неправедних. Бо якщо ви будете любити люблячих вас, яка вам нагорода? Навіть не збирачі податків? І коли ви вітаєте тільки братів ваших, що особливого робите більше, ніж інші? Навіть не язичники? Тому ви повинні бути досконалі, як Отець ваш небесний досконалий. (Мт 5,43-48)

"Бо якщо ви будете любити люблячих вас, яка вам нагорода?"

А в інструкції на відносини між Ісус навчав своїх учнів: «А ви вчителями не звіться," бо один у вас Вчитель, і ви всі брати. І не називайте "батько" жоден з вас на землі, бо один у вас Батько, небесний "(Мт. 23,8 до 9)

Слова Воскреслого вчителя виявили причину і джерело цього нового братства: Батьківство Бога Ісусу немає братства не може бути визнаний, поки його походження: Ісус, Єдинородний Син, показує обличчя Бога Отця і його Великдень є частина. Ми вже зараз ми діти Бога, Іоанн говорить у своєму листі і апостол Павло буде бард цієї неймовірної батьківства.

Для всіх, хто Духом Божим, вони сини Божі, і не взяли ви духа неволі знов на страх, але взяли ви Духа, який робить нас, дітей, синівства, що через Нього кличемо: "Авва, Отче! Батько ". Сам Дух, разом з нашим духом,

свідчить, що ми діти Бога, і якщо діти, то й спадкоємці, спадкоємці Бога і співспадкоємцями з Христом, якщо ми з Ним страждаємо, щоб поділитися своєю славою . (Рим. 8:14-17)

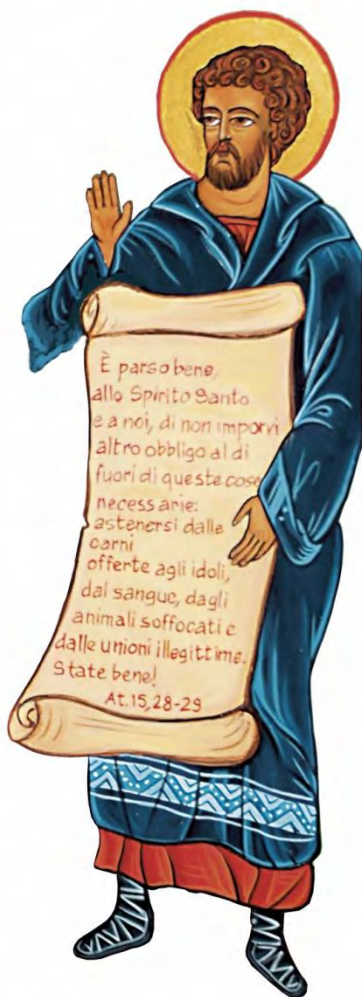
За його слухняність і подарунок собі, Ісус дає нам право відносини були діти одного Отця, і з цієї причини закликає нас жити як брати і сестри в істині. Синівське відношення посилюється, слухаючи Слово Боже і в спілкуванні з хлібом небесним. Святий Дух, який ми отримали подарунок з нас у спілкування з Трійцею. Ми не можемо чекати, щоб побудувати християнське спілкування, не живуть глибоке єднання з Богом, нашим Отцем.

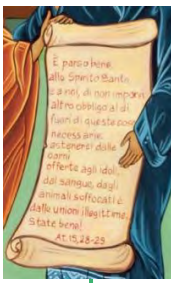
Братстві, згідно з Євангелієм є місіонером в тому сенсі, що місія Церкви виходить з широко поширених та глибоких свідомості і досвіду спільноти. Слухаючи свідчення Діяння Апостолів, ми розуміємо, що проголошення Євангелія і передача віри народжуються в інтенсивному контексті спільноти, в той же час, ми бачимо, що місія, а також Дух Господній сприяє, призводить рясної і значні плоди братства. Не слід забувати або випускати з уваги, що одержувачі та ключових гравців в оголошенні, і в перший рік братства співтовариства є бідними. Не дарма умови і відносини, які показують, братства, відбуваються з великою частотою прямо в книзі Діянь.

Як ми живемо
це братство
згідно
Євангелія в
нашому
приході?

У цей момент викликає деякі запитання: Як ми можемо жити братства, згідно з Євангелієм, в наших парафіях, в тому числі парафій, між різними церковними спільнотами, в єпархії і в її відносинах з будь-якою особою, яка являє собою світ, в якому ми живемо? Те, що ми повинні подолати спокуси викладати? Які шляхи слідувати в сучасних умовах?

Менталітет, який ми повинні подолати, щоб жити як брати?

ЦЕРКВА ЯК ГРОМАДА БРАТІВ

Ми відзначили, що братерство між хрещеним спирається на дивний стан буття діти одного Отця. Це дар, який ми отримали, і що частина таємниці спілкування. Життя Бога є спілкування, дійсно він є спілкування: спілкування неймовірне, які ми сповідуємо в таємницю Трійці. Це створює спілкування спілкування: це неконтрольоване, як любов, яка не має міри. Церква є знамення і знаряддя в історії цієї таємниці спілкування, джерелом якої є Бог сам повідомив в Ісуса і хто приходить до нас через роботу Святого Духа. Церква, таким чином, є проявом спілкування Божого цьому його оригінальність, в цьому його унікальність: церква обов'язково, з незліченною різноманітністю і суглоби, але по суті один. Історичні відділи болючою раною в житті Церкви і прагнуть до їх подолання і крок причини комфорту, радості та надії. Є не тільки на історичні розділення і плід наших гріхів, існує також небезпека зачаття Церкви як сума або федерації церков, будь єпархії або парафії чи інші форми християнського життя спільноти.

Який вибір бути Церквою: таїнства причащення в нашій історії і нашого співтовариства?

Церква єдина, і все, що живить цей апарат свою ідентичність і таємниця, що є. Тому те, що ви уявити через пастирські одиниці, це не тільки нова форма організації побоювалися деякі, як хвороба або помилку пастирської або просто розглядається як необхідність, продиктована цифри, але спосіб жити наше християнське покликання в Церкві здатні братства і досі в захваті від місії, яку Господь покликав її виконувати з ним

Братства є однією з основних характеристик християнської громади. Він сам Ісус, який говорить своїм учням, як брати, все ще викликають повідомляють, що вже в його людям була визнана в якості орієнтовних за організацію родині: "Ось як добре і радісно, що брати разом". Апостоли використовували цей термін у вирішенні учнів Ісуса Христа, а також намітити особливості життя перших християнських громад. Життя перших співтовариства дані в якості прикладів в умовах братерської життя. Акценти належать до конкретних професій в цьому сенсі, я думаю, ченців і черниць, освячений загалом, ті ж священики не є взаємовиключними, а скоріше пророчі або штрафні збитки за стан, який належить кожного охрещеного людини по відношенню до інші хрещені і всі людські істоти. Це братство, що якимось стояв на рівні глибині більшій, ніж визначається сімейними узами.

В нашій парафії плекають духовність братерства?

БРАТСЬКЕ ЖИТТЯ

Якщо братства подарунок, це також завдання, яке здійснюється у відповідності зі Словом Господнім. Один із способів характеристики тих, хто живе їх посвячення Господу в житті безшлюбність і невинність представлена братської життя. Я хочу подякувати вам за це свідчення Церкви і заохочувати їх, щоб зробити його ще яскравіше. І як ми можемо визнати, що братерських життя надихнули в історії Церкви багато форми християнського свідоцтва, а також визнати, що сьогодні лежали громад і сімей приймають у своїх стилях і формах вони хочуть в особливо ефективним свідком братства. І, нарешті, я думаю, що ми будемо робити велику несправедливість по відношенню до наших парафіяльних спільнот, якщо ми не визнаємо в якості місця і досвіду братської життя. Ми схильні виділити обмеження та суперечності цього братства, як анонімність, підрозділів в закритих груп або сімейних кланів, навіть в протилежних груп, які хочуть представити себе в якості справжнього спільноти або істинна церква, але ці гріхи не можуть затулити прості братства жили щодня тих, хто живе не тільки членства, але на службі спільноти і взаємної підтримки у вірі та любові.

Знати котрі з цих способів братства в нашому повсякденном у?

У мене є бажання, щоб в кожній парафіяльній громаді чи релігійній приналежності і більш широкі форми еклезіології, в тому числі єпархіальних задуматися про реальність братства на основі віри, то визнати його і перевести його на благодійність. Артикуляція цих роздумів можна розділити таким чином: в братство приходу, братерства між парафіями, спілкування між різними досвідом християнського життя, братерства з усіма людьми і з формами соціального обміну. Це перспектива, що я відчуваю себе все більш і більш необхідним, у відношенні якої Церква покликана задати собі не тільки як знак, але й як важливий і ефективний.

Братерство
яке ми
робимо
можливим з
всіма
чоловіками і
жінками цього
світу?

Якщо всі ці роки ми запропонували, через пастирської програми, щоб продовжити процес трансформації так, щоб наші парафії стали кожним днем все більше справжньої християнської громади, я вважаю, що увага до братської життя повністю відповідає цьому зобов'язанню. Більш детальну інформацію про тему пастирського блок розміщений ясно в цій ситуації, як я часто повторював, не розглянути питання про скасування парафій, не проводити так звану злиття, але рости в спілкуванні за допомогою досвіду, який сприяння невиключної братства, але все більше і більше виразу приналежності до єдиної Церкви. Це є основою для всіх комунікації і передачі віри, для всіх евангелізації та нової евангелізації та місії, про продовження маршруту християнського втаємничення: християнські громади по-справжньому братерські, братства можливість жити всередині них і між ними і,

нарешті, в свідки і запропонувати його для всіх людей.
З цього вони будуть визнавати говорить Господь,
любов, яку ви приносите один з одним.

МІРКУВАННЯ ПРО ОДИНИЦЮ ПАСТИРСЬКУ

Термін пастирської пристрій правильно зрозуміли: ми говоримо, ясно, що це не так. Це не скасування будь-якого приходу. Єпархіальний Синод підтвердили центральну приходу і зосередився на тому, що значить прихід в сучасному світі, без ностальгічного погляду на минуле, але з новою рішучістю щодо сьогодення і майбутнього. Прихід покликаний бути істинної християнської громади: це задача, яку Синод поклав на нас, даючи лінії, щоб рухатися в цьому напрямку. Спільноти покликані жити і свідчити спілкування та місії Євангелія. Саме з цієї причини, прихід не достатньо: це не достатньо, щоб спостерігати співтовариство, яке прагне стати знаком надії для всього людства, а не тільки місії, яка неминуче виходить за межі приходу. Я думаю про тих землях, екзистенціальна місія, яка є сім'я, молодь, іммігранти, світ праці, школи та університети, охорони здоров'я, політики, культури і комунікацій, дозвілля і афективні розміри відносини, ті, що людина слабка, культурної закваски, модний, нетрадиційних явищ, процесів глобалізації.

Які території місія може задовольнити вибір одиниць пастирським?

Визнаємо
хороший
досвід
суспільного
життя парафій
і будемо
дорожити?

Такі факти, які виходять за рамки меж і досвіду одного приходу, також велике, і в той же час не може бути покладена тільки на великих рівнях (наприклад, Вікаріату та єпархії), тому що ми чітко знати, який вплив вони роблять на повсякденному досвіді людей, які утворюють співтовариства. Саме тоді проводити разом відповіді, свідоцтва та шляхи, які здаються найкраще підходить для місії, що Господь ввірив нам, знаючи, що розмір спільноти має вирішальне значення, викликаних до життя братства дійсно жив. Тому не скасовувати парафії і навіть розчленити. Саме останній термін, використовуваний при деяких парафіях, в ході перегляду Конкордату 1984 були скасовані і об'єднані з іншими. Тепер це не так.

Також це дія, яка відноситься тільки до духовенства і його розподіл. Це правда, що досвід пастирського група була створена у багатьох італійських і зарубіжних єпархій по причині продиктовано зниженням професій і священниче присутність, це правда, що на даний момент ми не є, по милості Божій, в такому стані, в нашої єпархії, це правда, що, на жаль, в нашій єпархії відповіді на священниче покликання знижується, а в усе швидше старіння духовенства, це правда, що, з усією вірою, про яку ми здатні, ми просимо Господа дарувати нам дар нових покликань до священства і просвітити і дати сили для тих, хто отримує цей дар, щоб вдатися до нього з довірою. Це також вірно, що форма пастирської одиниця відповідає вимогам, які не ігнорувати центральну приходу, а значення в плані спільної відповідальності, багатство міністрів відкриттям службу священника, усвідомлення спільної відповідальності з іншими парафіями пастирським до території, особливо

багатство міністрів відкриттям службу священика, усвідомлення спільної відповідальності з іншими парафіями пастирським до території, особливо в плані місії.

Форми пастирської пристрою може бути різним, але вони поділяють ці риси: вони організовані форм співпраці між декількома парафіями створений в органічному чином, постійні і визнається єпископ. Вони характеризуються пастирської програми і загальні пастирські одиниці організації. Я описав у дуже короткі, що це таке і чим воно не є, але я думаю, що ця подорож триватиме до такої міри, що ми будемо все більше усвідомлюють, що це означає християнського спілкування. Деякі можуть подумати, що розширення меж парафіяльної громади, через партнерство з іншими парафіями, stemperі на почуття приналежності і ми потрапляємо в формах організації і далі від життя людей. Це дуже установлені заклопотаність, яка вже проходить через життя окремих парафій. Ми не можемо собі уявити, що це членство може бути реалізований як у минулому, коли темп життя, організація часу, мобільність, життя людей були відзначені в об'єктив умовах і перевірені століттями, або по меншій дисперсійні і складною, ніж наша. Сьогодні в районі, який як і раніше бачить фігуру священика знак незамінна, вона повинна бути загальною близькості з точки зору спільноти і, в кінцевому рахунку, знову братніми.

Життя зміна,
яку ми знаємо
як знак
спілкування?

Перспективи такого роду, також призводить до неминучих відображенням на фігуру священика і його обслуговування. На цій дорозі, свідком братерства між священиками стає обнадійливим і навіть вирішальним. З цієї причини я хотів би підтримувати всі способи, в яких вона може бути досягнута.

ВІД СПІВПРАЦІ ДО СПІЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ

Наша єпархія розділена на чотириста парафій. Переважна більшість, але не всі час, у жителя священник. В останні роки, у порівнянні із зменшенням кількості священників і їх старіння, проблема, яку ми випробували це зниження більш молодих священників, які будуть використовуватися для управління нашими динаміками і молодіжного служіння. Це серйозна проблема. Були розпочаті значний досвід співпраці між парафіями в цих областях, переважна більшість наших ораторів, що не дбав, керувалися і анімувати безпосередньо пасторів, добровольчества у всіх його формах і кваліфікація величезне багатство, яке забезпечує наступність у багатьох заходах ораторії, пропозиції та освітніх введення у віру, сім'ї часто герої серед ораторії ініціатив, а в деяких випадках наводяться відвідуваності лежали більш стабільним і з адміністративною відповідальністю, в деяких випадках послуги, пропоновані кооперативів для освітніх цілей має представлено задовільне рішення, не стаючи учасником договору, який ораторське мистецтво і його конкретні пропозиції, пов'язані з життям спільноти і послуг УПЕЕ значна підтримка різних потреб виражена.

Нові сили можуть бути реалізовані де і відсутність традиційних? З якими критеріями?

Як продовжити
бачення зв'язку
між
священиком і
спільнотою?

Але ми не будемо зупинятися на досягнутому. Молитва завжди, бо Господь дарує нам молодих священиків для молодого покоління, ми хочемо продовжити місію з глибоким переконанням серед молодих людей, і ми можемо зробити, якщо ми зробимо це разом. Це не є стійким, що молодий священик просить бути розподілені між кількома громадами та динаміками, не міняючи нічого пастирського організації: а, думаючи, що більше парафій, з більшої обізнаності про свою місію і в ім'я братерства, співпраці, їм для повноцінного місії і з молодими людьми, буде перебувати в межах цієї співпраці, який буде визначати служби молодий священик на службі молодого покоління. Там, де це відбувається, ви вже можете побачити плоди, якщо ні, то принаймні пагони. Навіть пастор з відповідальністю водіння більш співтоваристві може розділити, щоб кожен послуг повторити те, що в минулому і який є вільним, що відбувається в Церкві у світі, і шлях до зростання християнської совісті. У рідкісних випадках у мене було враження, що деякі люди в наших парафіяльних спільнот, було б акцент на християнського життя і досвід віри і просто були стурбовані таким впертим, щоб він не впевнений, евангельські ідентичність і вірність минулому умертвляє перетворюючої силі Євангелія.

У цьому контексті розуміння християнської громади як такої, ймовірно, буде рости: протягом тривалого часу, ми визначили прихід з пастором.

Зі знову усвідомлення ідентичності та ролі християнської громади, в світлі вчення ради та вказівок Синоду, ми розуміємо, що основним предметом християнського життя не представлений священник один, а священник з спільнотою. Дійсно, священник на службу віри, благодаті і любові, які складають християнські громади, так що вона може бути дійсно такий, і просто свідком світу, зі смиренням, істину Євангелія. Шлях до пастирської блок живиться ця обізнаність не тільки питання священників, але громади відчуває всі наслідки віри. Той факт, що все більше і більше відповідність між приходом і парафіяльний священник резидент привертає інший режим суспільного життя, що не применшує, однак підкреслює, свідомості і відповідальності суспільства та усвідомлення місії парафіяльний священник і священників до спільноти хрещених.

Таким чином, ми можемо сказати, що не всі парафії будуть створені в пастирському одиниці, але всі приходи і буде називатися жити спільноти і братерства між громадами, що проживають на одній території. І "добре, однак, розрізняти співпраці з конкретних проєктів співробітництва, яке характеризує систематичне і органічної пастирської Одиниці.

Шляхи усвідомлення, яке повинно вийти в наших спільнотах в більшому і кращому для загальної відповідальності?

Ми також повинні розрізнати форму Вікаріату місцевого відділення пастирського як Вікаріату є поділ єпархії, звертаючи особливу увагу на область, Група міністерство має в якості головних героїв парафії беруть участь. Очевидно, що перспектива такого роду вимагає вибору пастирського характеру, які сприяють основні елементи християнського життя громади і сприяти міністерству і визнала серію, в тому числі в особі Постійного диякона. Зокрема, вона буде розробити пропозиції сформульовані та сталого неділю євхаристійного свята, подорожі християнського втаємничення, в тому числі хрещення, за одними даними, пропозиція для підлітків і молодих дорослих за участю всіх спільноти, спільні ініціативи в галузі підготовки на ім'я осіб, зайнятих у різних міністерствах, організації конкретних форм, які проявляють себе як суспільне життя благодійності. Як не парадоксально, створення орієнтовані на визнання і розвиток малих громад, центрів слухати Слово, клітини євангелізації, громади сімей, основні церковні громади та інші досліді пов'язані з життям парафії і парафіями в пастирському пристрої. У зв'язку з цим не займатися критерії спрощення типу асорбування або відцентрування, але уявити собі безперервно християнських громад, що живуть значно братства між ними. Якщо дійсно частина "автономії і самодостатності" приходу приноситься в жертву, виникає сильніше розмір місіонерської спілкуванні в обмеженій області і обмеженням.

Щоб зробити братерство: Які основні елементи?

Процеси ідентифікації та приладдя, які, безумовно, зберігають сенс у ситуації, яка прагне до деперсоналізації організації, повинні постійно повідомляти і перетвориться в євангельських розмірності і з метою спілкування.

Як жити ідентифікаційно в перспективі спілкування?

Міркування, які я спробував поділитися з вами не трактат про пастирський одиниці, але призначені в якості поживи для роздумів, навколо якої кожен прихід і кожного співтовариства пропонується розглянути в цьому році з розумінням того, що поступова реалізація ПО наша єпархія повинна мати сильну пастирським, маючи в якості героя спільнота разом зі священником, а не тільки священники, незалежно від спільноти.

ВКАЗІВКИ НА ПАСТОРАЛЬНИЙ РІК

Укласти, вказуючи на деякі кроки, які можуть охарактеризувати цей рік протягом життя єпархій, парафій, з кожної церковній громаді.

Ініціативи щодо проведення Року віри і п'ятдесяту річницю з дня смерті Папи Римського Іоанна, у відповідності з інструкціями Святого Престолу і ті, єпархіальних організацій. Деякі з них вже міститься в Єпархіальний календар.

Особливо хотілося б зупинитися на деяких увагу:

НА ЄПАРХІАЛЬНОМУ РІВНІ:

формування комітету з пастирського одиниці, і досвід читання вже на місці в зв'язку з цією пропозицією паломництва уже вказувалося на початку листа, ініціативи щодо екуменічного і міжрелігійного діалогу, визнання більш обізнані і вдячні знака представлені братських релігійного життя

ВІКАРІТИ ЗА АДРЕСОЮ:

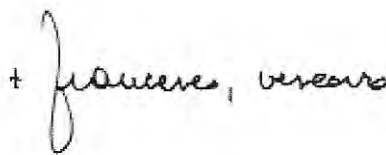
зустріч вікарія єпископа з катехитів, зміцнення Вікаріату пастирського ради, вивчення можливих пастирської одиниць на території Вікаріату, визнання і заохочення досвіду, в знак братньої життя

НА РІВНІ ПРИХОДУ,

- групи слухали Слово Біблійна катехитичні єпархіального маршрут навколо теми братство сприяння визнанню Євхаристії неділю, як навесні досвід християнського спілкування.
- Дослідження про скорочення Євхаристійного святкування в цій перспективі формування спільноти сусідства для конкретного досвіду братства
- Застосування форм економічної солідарності між сусідніми парафіями зміцнення органів приход Пастирське визнання об'єднань, груп, рухів і братерства,
- таких як конкретний досвід батьківства в спілкуванні з усією парафіяльної громади виявлення областей місії та підготовку, щоб поділитися з сусідніх парафій, не нехтуючи пастирського прагнення до форм співпраці між дитячими садками приході

Дорогі брати і сестри, красивий образ ради Єрусалиму, хай надихає і висвітлює відбиття й здійснення християнського братства в нашому суспільстві.

Я закликаю всіх поглядом Марії, Матері Церкви, і заступництву блаженного Папи Римського Івана, для якого ми благословляємо Господа в річницю як значні.

+ Francesco, vescovo

ТОРЖЕСТВО СВЯТОГО ОЛЕКСАНДРА, МУЧЕНИКА
ПОКРОВИТЕЛЬ ЄПАРХІЇ БЕРГАМО
РІК 2012